

Maria Konopnicka

Polska poetka i nowelistka okresu realizmu, krytyk literacki, publicystka i tłumaczka. Pisarka urodziła się 23 maja 1842 roku w Suwałkach.

Maria Konopnicka była córką Józefa Wasiłowskiego i Scholastyki z Turskich. Konopnicka poślubiła we wrześniu 1862 Jarosława Konopnickiego herbu Jastrzębiec, starszego od niej o 12 lat. Maria Konopnicka debiutowała w 1870 w dzienniku „Kaliszanin” wierszem „Zimowy poranek”. Utwór został dobrze przyjęty. Kaliszowi poświęciła trzy utwory poetyckie: dwa zatytułowane „Kaliszowi” (1888, 1907) i „Memu miastu” (1897). Cykl lirycznych wierszy „W górach” zamieścił rok później „Tygodnik Ilustrowany”. Bardzo szybko jej twórczość poetycka przepełniona patriotyzmem i szczerym liryzmem, stylizowana "na swojską nutę" zdobyła powszechne uznanie. Pierwszy tomik „Poezji” wydała w 1881, następne ukazały się w latach 1883, 1887, 1896.

W latach 1884–1886 redagowała pismo dla kobiet „Świt”; próbując zradykalizować jego program, wywołała sprzeciw zachowawczej opinii i cenzury. Współpracowała z tygodnikiem dla kobiet „Bluszcz”. Nowele pisała od początku lat osiemdziesiątych XIX wieku aż do śmierci. Zaczęło się to od dziennikarskich doświadczeń Konopnickiej, w czasie redagowania przez nią "Świtu". Początkowo czerpała inspiracje z doświadczeń Prusa, Orzeszkowej, a następnie rozwinęła własne pomysły w dziedzinie małych form. Nowela „Dym” opublikowana została w roku 1893.

Maria Konopnicka zajmowała się także krytyką literacką, którą uprawiała od roku 1881, początkowo na łamach "Kłosów", "Świtu", "Gazety Polskiej", "Kurierza Warszawskiego", następnie w wielu innych pismach. Do 1890 roku przeważały artykuły recenzyjne o tekstach współczesnych autorów polskich i zagranicznych. Konopnicka jest znana z części swojego dorobku obejmującego prozę i tworzonego dla dzieci. Utwory Konopnickiej dla dzieci ogłaszane od roku 1884 eliminujące natrętny dydaktyzm, rozbudzające wrażliwość odbiorców były nowością w tej dziedzinie pisarstwa.

Jej najbardziej znane utwory to: „O krasnoludkach i sierotce Marysi” , „Nasza szkapa” oraz chyba jej najważniejszy i największy wiersz „Rota”.

Maria Konopnicka zmarła 8 października 1910 roku we Lwowie.